

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		Ajuntament de Salou DECRET Data 12-12-2023 Número DEC/6530/2023
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05OI	Núm. d'expedient 12226/2023	21-11-23 15:05

Interessat de l'expedient

Sr/Sra [REDACTED]

Localització de l'activitat

Assumpte

Reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per la Sra. [REDACTED], pels danys soferts per caiguda a l'Av. [REDACTED] (davant la Masia Catalana), a conseqüència del mal estat de la calçada, ocorregut el dia 10-09-2023.

DECRET

Identificació de l'expedient

Expedient núm. **12226/2023** relatiu a la reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per la Sra. [REDACTED], pels danys soferts per caiguda a l'Av. [REDACTED] (davant la Masia Catalana), a conseqüència del mal estat de la calçada, ocorregut el dia 10-09-2023.

Tràmit: resolució de la reclamació.

Fets

- El 14 de setembre de 2023 la persona [REDACTED] presenta, amb registre d'entrada núm. 25211, reclamació de responsabilitat patrimonial adreçada a aquesta Administració segons s'identifica a l'encapçalament. La persona interessada no valora econòmicament la reclamació.
- Amb l'escrit de reclamació s'aporten o manifesten els següents elements de prova:
 - Fotografies del bé o servei públic que es considera motiu o causant del dany.
 - Informes mèdics d'assistència urgent a la persona reclamant, de data 10-9-2023, en respecte centre sanitari d'assistència primària de Salou i centre hospitalari de Reus. No s'aporta ni es fa referència de cap informe municipal on es constati aquest dany reclamat i/o el seu succeïment.
- L'Ajuntament de Salou té contractada pòlissa d'assegurança amb cobertura de la responsabilitat civil o patrimonial en la que pugui incórrer, amb la companyia ZURICH, pel que li ve atribuïda la condició d'interessat en el present assumpte.

Fonaments de dret

- Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del Règim Jurídic del Sector Públic; articles 32 i 34.

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05OI	Núm. d'expedient 12226/2023	21-11-23 15:05

2. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques: articles 67 i 88.5.

És clara i consolidada la doctrina del Consell d'Estat, en el sentit d'inadmetre una sol·licitud de reclamació de responsabilitat patrimonial de l'administració, quan aquesta es troba mancada de la més mínima fonamentació objectiva i raonada, ja que en cas contrari, el fet d'admetre-la comportaria tota una tramitació administrativa subsegüent, amb un determinat cost per l'ens públic, que aniria contra el principi d'eficàcia que regeix tota l'actuació de l'administració pública.

La doctrina jurisprudencial consolida la no existència d'una responsabilitat objectiva de l'Administració Pública entesa com si aquesta fos assegurador universal, pel que no existeix una responsabilitat que l'obligui a reparar tots els danys i lesions que es produeixin en la via pública, sinó que ha de donar-se una relació causal entre el funcionament normal o anormal i la lesió produïda (així sentència del Tribunal Suprem de 3 i 5 de juny de 2008, i 13 de setembre de 2002).

Segons s'assenyala a l'article 67.2 d'aquesta norma procedimental, amb la reclamació presentada per l'interessat ha d'especificar-se les lesions produïdes, la presumpta relació de causalitat entre aquestes i el funcionament del servei públic, l'avaluació econòmica de la responsabilitat patrimonial, si fos possible, i el moment en que la lesió efectivament es va produir, i anirà acompanyat de quantes al·legacions, documents i informacions s'estimin oportunes i de la proposició de prova, concretant els mitjans de que pretengui valdre's el reclamant.

La jurisprudència del Tribunal Suprem ha sintetitzat els mencionats requisits de la forma següent:

- L'efectiva realitat del dany o perjudici, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o grup de persones. En aquest sentit la sentència de 13 de febrer de 2018 del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (recurs 597/2017), amb cita de la jurisprudència del Tribunal Suprem, recorda de la necessitat de "existència de un daño real y efectivo, no traducible en meras especulaciones o expectativas".
- Que el dany o lesió patrimonial soferta pel reclamant sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics amb una relació directa i immediata i exclusiva de causa a efecte, sense intervenció d'elements estranys que poguessin influir, alterant, el nexa causal.
- Absència de força major.
- Que el reclamant no tingui el deure jurídic de suportar el dany.

És regla essencial que la persona reclamant, que al·lega l'existència d'uns fets i danys, és qui ha de provar la realitat d'aquests, a realitzar a través de qualsevol mitjà de prova admès en Dret, que pel caràcter del procés determina una remissió al previst en la Llei d'enjudiciament civil. És en aquesta norma on es regula la prova documental pública i

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05OI	Núm. d'expedient 12226/2023	21-11-23 15:05

privada, a presentar aquesta última segons assenyala l'article 268, la de dictamen de pèrits, la declaració de testimonis i, especialment, la de reproducció de la imatge, com són les fotografies. Respecte aquest últim tipus de prova, a tenor del disposat en l'article 382.2, esdevé càrrega del reclamant aportar els dictàmens i mitjans de prova instrumentals escaients per acreditar l'autenticitat i exactitud del reproduït, doncs és totalment raonable deixar-ho qüestionat vist el suport de que es tracta, l'alterabilitat del mateix i la manca de certificacions que acreditin el contrari, i plenament justificat quan aquesta Administració no disposa d'informació inequívoca que corrobore la realitat del dany i de la seva responsabilitat segons es descriu en la reclamació.

Per la concurrència d'aquesta última circumstància i pel fet de recaure en el reclamant la càrrega de la prova, el primer pressupòsit per atendre una reclamació de responsabilitat patrimonial és que quedi acreditada la realitat del dany i que aquest és conseqüència directa i immediata del servei públic segons es descriu en la reclamació. Dany que ha de ser individualitzat i econòmicament avaluable, i no ha de ser antijurídic, entès com a tal aquell dany en el que el risc inherent a la utilització del servei públic hagi sobrepassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme la consciència social. És determinant que la persona accidentada no hagi faltat a l'atenció, cura i diligència que correspon, més quan les deficiències són advertibles, o fins i tot senyalitzades, sense obviar que s'ha d'atendre a les seves pròpies possibilitats o restriccions físiques, o d'altre índole, com també no descuidar el fet de si la mateixa víctima ha intervingut en la producció del dany, sigui perquè ha estat element participatiu o lliurament ha assumit el risc.

L'acreditació pel reclamant de tot l'anterior requereix l'ús dels mitjans de prova abans referits, ajustats a les prescripcions i garanties que la norma exigeix per donar-li eficàcia jurídica, sent especialment exigibles aquestes garanties quan la prova recau únicament o principalment en un/s testimoni/s no investit/s de presumpció de veracitat, una vegada es coneix de possibles factors que la qüestionen i la imparcialitat d'aquell/s.

És requisit imprescindible per imputar a l'Administració la responsabilitat patrimonial que el dany sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics en una relació directa, exclusiva i immediata de causa a efecte. Constitueix jurisprudència consolidada que la prova de la **relació de causalitat** correspon a qui formula la reclamació, o com diu la sentència del Tribunal Suprem de 18 d'octubre de 2005, la càrrega de la prova del nexa causal correspon al que reclama la indemnització, pel que no havent-se produït aquesta prova no existeix responsabilitat administrativa.

En el present cas queda palès que els mitjans de prova aportats pel reclamant no assoleixen o no disposen de les garanties que la normativa requereix per donar-li validesa i eficàcia jurídica, comportant que no quedi acreditada la realitat del dany ni que l'Ajuntament el pugui donar per certament atribuïble de la seva responsabilitat, al incórrer una **falta de prova** que l'Administració no pot suplir i que inexorablement comporta a

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05OI	Núm. d'expedient 12226/2023	21-11-23 15:05

desestimar la reclamació, mancant fonament per a tramitar-la al no haver l'essencial prova de la relació de causalitat exigida legalment per a indemnitzar.

La persona reclamant refereix quin és el bé o servei públic considerat causant del dany, però falta la crucial i necessària acreditació de la relació de causa – efecte entre l'estat o funcionament del mencionat servei i el dany sofert segons la forma i cronologia relatada, doncs **no es demostra fefaentment que el dany van ser en el lloc, moment i pel motiu** segons la persona interessada pretén fer entendre mitjançant les fotografies que aporta de la calçada destinada a vehicles, **una vegada també malauradament aquestes fotografies no** incorporen les garanties necessàries per a verificar la certesa del reproduït, la data de presa de la indicada fotografia, així com tampoc la relació inequívoca amb el dany. Tot ell constitueix una mancança que, pel seu caràcter essencial, comporta a desestimar la reclamació per falta de prova d'aquesta relació de causalitat exigida legalment per a indemnitzar.

Malgrat els danys físics es constatin en els informes mèdics aportats, malauradament aquests no són suficient element probatori de que el dany és conseqüència del concret bé o servei municipal al·ludit, doncs el facultatiu signant es limita a donar referència de les manifestacions del pacient sobre quina ha estat la causa del seu dany, no incorporant cap manifestació tècnica pròpia i inequívoca que corroborei ser el concret servei públic expressat en el relat de la reclamació.

No obstant aquesta falta de prova que motiva la desestimació de la reclamació, convé fer referència a altres motius que també comporten aquesta conseqüència encara s'arribés al supòsit de provar quelcom del declarat per la persona reclamant.

Es troba consolidat que l'Administració queda exonerada d'indemnitzar els danys quan en la producció d'aquests hi ha una intervenció estranya al servei, com és la pròpia conducta del perjudicat. Encara s'acceptés la versió de la persona reclamant, s'ha de ressaltar que l'accident es va produir en plena llum del dia / lloc suficientment il·luminat, pel que el desperfecte assenyalat com causa del mateix li era **perfectament visible**. Per tant, de posar l'atenció deguda, l'hauria advertit per aleshores evitar el risc o adoptar la cautela que correspon, d'acord amb el nivell d'atenció socialment exigible. Es reconeix per la jurisprudència que la socialització de riscos no permet estendre la responsabilitat objectiva de l'Administració a un supòsit com el aquí tractat, doncs l'estat del servei o bé públic que s'apunta com causant del dany no constitueix un element de risc que no resulta fàcilment superable, o que exigeix un nivell d'atenció en el termes exposats.

D'aquí que el Jutjat contenciós administratiu núm. 2 de Tarragona desestima reclamació similar, en sentència seva de 24-9-2015, de 21-10-2015, de 15-03-2016, de 4-5-2018 i altre de 20-5-2020, prenent de referència sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de data 20-11-2006, al disposar la inexistència del necessari nexa de causalitat entre la caiguda soferta i el funcionament del servei públic al ser els desperfectes fàcilment visibles i, per tant, superables mitjançant una deambulació mínimament atenta,

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05OI	Núm. d'expedient 12226/2023	21-11-23 15:05

ja que fer-ho així permetria haver sortejat fàcilment els obstacles existents. La falta de uniformitat en el paviment no es considera rellevant per entendre existent la requerida relació de causalitat, ja que no prendre compte d'aquesta mínima diligència i atenció que és exigible per a deambular per la via pública als vianants *s'arribaria a la exigència d'un estàndard d'eficàcia que excediria dels que comunament es reputen obligatoris en l'actualitat i convertiríem a les Administracions Públiques en asseguradores universals de tots els riscos amb el fi de prevenir qualsevol eventualitat desfavorable o danosa per als administrats amb independència de l'actuar administratiu, transformant el sistema de responsabilitat patrimonial de les Administracions Públiques en un sistema providencialista no contemplat en el nostre ordenament jurídic, com ha dit el Tribunal Suprem en les sentències de dates 5 de juny de 1998 i 13 de setembre de 2002, i altres. O com en sentència de 22 de novembre de 2017 del Jutjat contenciós administratiu núm. 1 de Tarragona s'estableix que "las Administraciones no disponen de recursos ilimitados, ni es posible exigir a las mismas una conservación tal que la deambulación por las vías públicas no ofrezca obstáculo alguno; antes bien, se exige a toda persona que utilice tales bienes que lo haga de conformidad con las mínimas normas de prudencia y atención que son generalmente conocidas por todos."* És per aquests factors que fa recaure en la persona lesionada la culpabilitat del sinistre, per la convicció de que la caiguda i el conseqüent dany sofert va tenir per causa la seva falta d'atenció, al no emprar la diligència mitjana exigida per moure's per la via pública, produint-se així la ruptura del nexa causal necessari per atribuir a l'Administració la responsabilitat del resultat damnós i que comporta a desestimar la reclamació.

Per tot l'exposat, al no existir la mínima prova de la relació de causalitat i per les circumstàncies que concorren en el sinistre relatat, no es pot atribuir a l'Ajuntament la responsabilitat que es reclama, no trobant-se obligat a indemnitzar el dany al·ludit per la persona interessada.

3. La competència correspon a la regidora delegada de Patrimoni i Domini Públic, segons delegació de l'alcalde realitzada per decret núm. 4270, de 9 d'agost de 2023 (publicada al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona de data 30-8-2023).

Resolució

1. **Desestimar** la reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per [REDACTED] que es descriu a l'encapçalament, al ser manifestament infundada pel motiu de falta de prova del dany reclamat i de la seva atribució a l'Administració, i per l'exclusiva falta d'atenció del reclamant doncs el defecte que així qualifica i s'il·lustra li era perfectament visible, i evitable el risc, d'haver adoptat la deguda cautela o precaució, de conformitat s'argumenta en l'apartat de fonaments de dret d'aquesta resolució.
2. **Notificar** aquesta resolució a la persona reclamant i a la companyia asseguradora de l'Ajuntament.

Ajuntament
de Salou

<i>Unitat / Departament</i> Unitat De Contractació FAGAM		
<i>Codi de verificació</i> 		
<i>Codi de document</i> COP17I05OI	<i>Núm. d'expedient</i> 12226/2023	21-11-23 15:05

Peu de Recurs

Signatura electrònica
Firma electrònica

Regidora delegada
de Patrimoni i
domini públic
Beatriz Morer
Pardos
(Decret núm
4270/2023 de
09/08/2023)
12-12-2023 22:22

Signatura electrònica
Firma electrònica

Secretari General
Enric Ollé Bidó
07-12-2023 13:58